

hvad man kan gøre fra dansk side for at få den til at være tilfredsstillende.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg er enig med de ordførere, der har udtrykt, at det har været en udmærket debat, og at der har været mange gode taler. Og jeg vil da også gerne benytte lejligheden til at takke en række af ordførerne for, at de har brugt tiden op til debatten i dag på at forberede nogle gode indlæg.

Men det er klart, at de, der i sin tid fra første færd har været modstandere af, at Danmark skulle tilslutte sig Schengenkonventionen, og også er modstandere af, at konventionen nu skal integreres i det europæiske samarbejde inden for EU, har brugt lejligheden til igen at stille en række spørgsmål i et forsøg på at problematisere den beslutning, som et meget stort flertal traf her i Folketinget for godt et år siden.

I modsætning til det udgangspunkt har vi, der stemte ja, ikke forsøgt at problematisere nej, og derfor vil jeg nu benytte lejligheden til lige at henlede opmærksomheden på, hvad der ville være sket, hvis Danmark havde valgt at stå uden for Schengensamarbejdet. For jeg synes også, nejsigerne skylder at fortælle befolkningen, hvad det er for nogle forhold, de så vil tilbyde den danske befolkning, og jo specielt i disse dage, hvor en del af befolkningen planlægger at køre i deres bil eller i bus ned over den dansk-tyske grænse.

Hvilke forhold ville nejsigerne tilbyde befolkningen i den situation? For i realiteten ville den dansk-tyske grænse pludselig skifte karakter og ikke være den venlige grænse, som mange af modstanderne har talt om op til den 28. maj. Og den ville skifte karakter, fordi tyskerne så skulle opfatte den dansk-tyske grænse som en ydre grænse, og så skulle de tyske myndigheder altså foretage systematisk personkontrol ved den dansk-tyske grænse.

Nu har vi i forbindelse med den positive bevidenhed, som åbningen af Storebæltsforbindelsen har været, oplevet, at det kan give kødannelse, når man skal igennem sådan et pas, men det er intet i forhold til, hvilke køer der i sommermånederne ville komme ved den dansk-tyske grænse: kilometerlange køer, fordi det danske politi og de tyske myndigheder dér skulle begynde at foretage systematisk personkontrol af de 40.000 køretøjer, der daglig passerer den dansk-tyske grænse.

Jeg tror, enhver kan se for sig, hvilken situation dét ville være. Og det er altså gennemsnittet, for i sommermånederne er det jo langt flere, og det vil sige, at enhver dansk familie, der ville køre til sit feriemål syd for den dansk-tyske grænse, kunne forvente at sidde dér og svede i flere timer – hvis det kan gøre det – for at komme videre mod rejsemålet. Det ville være de forhold, man ville få budt.

Og vi ville jo til sin tid skulle åbne den nye Øresundsforbindelse med at foretage personkontrol på den, fordi svenskerne ville se Danmark og den danske broforbindelse som en ydre grænse.

Det tror jeg ingen rigtig har fantasi til at forestille sig ville være noget, som nogen ville byde den danske befolkning.

Og den nordiske pasunion, som flere har bekymret sig for i dag, ville blive bragt i fare af gode grunde, fordi vi her får ydre grænser inden for det nordiske samarbejde. For man kan jo ikke forvente, at blot i kraft af, at Danmark siger nej til Schengensamarbejdet, skulle svenskerne, finnerne, nordmændene og islændingerne stoppe deres samarbejde og den proces, de har i gang i deres lande.

Så for dem, der af et ærligt hjerte er bekymrede for den nordiske pasunion i den nuværende situation, er det et spørgsmål om at sikre, at Danmark kan forblive i det samarbejde, for at vi kan have den pasfrihed og rejsefrihed i de nordiske lande, som vi nu også udvider med de naboer, vi har syd for os.

Hr. Søren Søndergaard var tidligere i debatten inde på, at den frie bevægelighed ikke er noget, der gælder alle, og jeg er derfor ked af, at hr. Søren Søndergaard har forladt salen, for jeg vil sige, at hr. Søren Søndergaard og hans parti burde være glade for Schengensamarbejdet netop på det område, for herigennem sikrer vi, at alle, der har et lovligt opholdsgrundlag i Danmark, nu kan rejse over grænserne, også de, der i dag ikke er danske statsborgere, men som har boet her i landet hele livet, og som måske er født her. For ellers vil den tyrkiske pige, der skal på rejse eller på lejrskoleophold i et land, hvor der er krav om visum for tyrkiske statsborgere, pludselig komme i den situation, at hun skal søge visum for at kunne rejse med sin klasse, og hun er altså født her i landet.

Det fjernes nu. Man har nu ret til at rejse. Også de, der har et lovligt opholdsgrundlag her i landet, også de, der har fået asyl her i landet, har ret til at rejse ud over grænserne. De er ikke